

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) bová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona, [Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre . 8 frt. v. 16 korona, [1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A nemzet vezérei.

(Polémia II.)

Deák Ferencz, Andrassy Gyula gróf,
Tisza Kálmán, Szapary Gyula gróf, We-
kerle Sándor és — Bánffy Dezső báró.

Ezeket a neveket említi fel a
Pesti Hírlap „régí” (bocsánat, szinte
azt mondtam: idült), „deák-párti”-ja.

Nem veszem rossz néven, hogy
eme vezérek közül hiányzik egy ne-
hány, hatalmon még nem ült ember
neve. Hogy Apponyi Albert gróf, Ugron
Gábor, Horánszky Nándor, Polónyi
Géza nem vezérférfiak. Hisz
ők, a negáció álláspontjára szorítva,
csak akadályozhatták a rosszat,
mint politikusok.

A magyar társadalom föl-
kent irányadójának, Károlyi István grófnak
mellőzése sem esik rosszul. De a leg-
elől említett neveknek összehalmozása
olyan khaotikus, hogy nem tudnák ki-
igazodni, ha a P. H. cikkírója meg
nem adná a vezéreszmét a magamex-
pediálására.

Megadta. —

Alapul elfogadom, de nem köve-
tem mindenben. —

Nem lehet.

Mert gondolkodásom, hitem, vér-
mérsékletem, magyarságom és — végre
— másnapi czikkem perhorreskálják az
irányt, az alapot, a melyen e — töb-
bé — kevésbé nagy — férfiak Magyar-
szágot, vagy saját preponden-
ciájukat biztosítani akarták, akarják.

A listából vegyük külön a két
első nevet.

Annak a mértéknek, a melyet az
én elmém az összeségére e férfiaknak
alkalmazni tudna, szükségképp igen
szűk korlátai vannak. A katonamérték
nem óriásokra van csinálva. Egy mér-
tővel mérni Deák Ferenczet, Andrá-
sy grófot és — Bánffy Dezső urat én
nem tudom.

Az önzetlenségnek, az igaz haza-
fiaságnak, a — szerintem téves —
de legjobb indulatu működésnek bírálata,
mely e két férfiutérkenységét a 67-es
szövetség irányában demarkálja, még
akkor is korai volna, ha volna impera-
tor nemcsak imént végzett volna tisz-
teletreméltó életükkel.

Megesinálták.

Rádobták a fátyolt a multra, nem
gondolva meg, hogy a fátyol igazlító
szemek előtt átlátszó, legalább is a
történelmi tanulság szempontjából.

Kibékítették a királyt a nemzet-
tel, nem gondolva meg, hogy a békül-
ő feleken kívül egy harmadik, Ausztria,
nem fogja jó szemmel nézni az álla-
potoknak azt a változását, a mikor a
„tertius”-nak „gaudeme”-a „inter duos
litigantes” már elmulik.

— Végtelen tisztelet mindazonál-
tal a nagy férfiak emlékének, kikkel
már eddig kibékített a tudat, hogy
rosszabbul is csinálhatták volna, de
önzetlenebbül nem.

*

Más korszak s más férfiú jön.
Tisza még nem halt meg s ha gene-
rális voltának vége is, — a közkatona
is védheti magát.

Bírálhatok hát!

Uralomra lépése lemondás volt.
Nem dicőségéről, nem hatalomról, nem
a népszerűségről lemondás elve kért,
hanem lemondás elvekről a dicső-
ségért, a hatalomért, a népszerűség
feláldozásával.

Mit tett?

Elfújta a magyar állam adóssá-
gait, azt mondja a P. H. cikkírója.
Helyezzük parallel a magyar államot
a nemzettel, az egészet a részek soka-
ságával. Es akkor én kérek még egy
betűt, egyetlenegy betűcskét és köny-
nyen formulázom a tételt:

Felfújta a magyar nemzet
adósságát. Az óriási bankteherrel, a
kiegyezésből következő iszonyu kvóta

arányával, a saját személyének hatal-
mon tartására irányzott rendelkezési
alappal, a választások tisztaságának
meghamisításával és — uram isten —
mennyi mindennel!...

Bach Sándor báró bázis nélkül
támadta meg a magyar szabadságot —
felületeiben. Tisza Kálmán a vesztege-
tést, a csendőrszuronyt, a Mannlicher-
puskát azzal az alkotmányosszinű vas-
szöggel szegezte rá a törvényes alapa-
ra, a mely az ő hatalmon való maradá-
sára elég volt volna. De a törvényt
a törvénytelenlennel, az igazat a hamis-
sal összefforrasztaniképtelen volt.

Csak összekötötte.

Ez a Tisza Kálmán hibája.

De másik is van.

Mindig nagyobb volt az esze, mint
a szíve.

Mintha boszszut akart volna állani
Magyarországon (pedig, Istenem, mek-
kora földbirtok révén hazája neki ez
az ország) mikor már hiba, önközta
hiba miatt helyzete tarthatatlan volt:

kicsiny epigonra bizta szent örö-
két: Szaparyra.

*

Végtelen könnyen végezhettek
Szapary gróffal és Wekerle urral.

Megdöböntö könnyen!

Az egyik nem csinált semmit. A
másik csinált — egy óriási — hibát.

A magyar nemzetnek létránya,
hogy külbefolyástól függetlenítse ma-
gát. Wekerle ur a liberalizmus
neve alatt megtámadta az egyházat.

Ez a tény.

Kinek volt szüksége arra, hogy
összezőrdüljön a papjával? A magyar-
nak? Nem.

Hát Magyarországnak?

Ennek sem.

Kinek szükséges, hogy tisztázza
helyzetét, függetlenítse magát Ausz-
triától?

A magyarnak?

Igen. Mert ez veszi ki a falatot a
szájából, a munkakedvet az eszéből, a
munkaerőt a karjából, a függetlenség
utáni vágyat a szívéből, velót a csont-
jából, erőt az izmából, érzékenységet a
bőréből!

Örvendek, hogy egyetérthetnek Ön-
nel Uram, hogy az a simán mosolygó,
bajszatlan politikus, a kit a „Pesti
Hírlap” annyit dicsért, egyik eszköze
volt a magyarság dekadenciájának.

*

És mit csinál most Bánffy báró?
Folytatja azt az irányt, a melyet
mi k e t t e n, Önnel Uram, Wekerle-
nél megbélyegeztünk:

Dülöre vitte az egyházpolitikai
kérdéseket.

Kiszolgáltatta Magyarország gaz-
dasági érdekeit a vámokkal, a kvó-
tával.

Tovább folytatja az erőszakosko-
dást, a vesztegetést: tehát a demorali-
zacziót a választásoknál, a melyekre el-
költ 6 milliót és hiába kérdik, hogy
miből?

És — Ön írja, Uram — gorom-
baságokat mond a Felséges Urnak, hogy
m a g á t tisztázassa (ezt én mondom
— Uram).

Jól van ez így Uram?

Én nem hiszem. —

Egy ifju negyvennyolczas.

Politikai hírek.

Előkészített mozgósítás. Budapesti
tudósítónk írja, hogy a közös hadügyi
és a magyar honvédelmi kormány-rés-
zéről a török-görög összetűzés oká-
ból az utolsó vonásig minden intézke-
dés megtörtént arra, hogy az esetre,
„ha mozgósításra szükség lenne, az
minden késedelem nélkül, rögtön ke-
resztülvihető legyen.”

Uj magyar miniszterium. Mint lapunkat
Budapestről értesítik, a kormány a jelenleg

fennálló vasuti üzletvezetőségek helyett
vasutigazgatóságokat akar szervezni.
A vasutigazgatóságok felállítását már maj-
elsejére tervezték, de most arról értesülünk,
hogy a kormány e tervének megvalósítását
későbbre halasztotta. Az 1898. év elején
felállítandó vasutügyi miniszteriumot bízzák
meg az igazgatóságok felállítására tervének
elkészítésével és a kormány az országgyűlés
harmadik időszakában fogja azt előter-
jeszteni.

Tarlózások a közélet mezején.

— Glosszák. —

A kereskedelmi költségvetés vitájának
nem érdektelen jelensége volt a kormány-
párttól nagy számban felszólaló képviselők
beszédének eszmemenete. Valamennyi szónok
elismerte az ipari bajok nagy sokaságát,
egyik-másik constatált olyan hiányokat is, a
melyek létezése határozott szűgyene egy ma-
gát rendezett államnak mondó ország kor-
mányának. Nő de a conclusiója az volt min-
den beszédnek, hogy: a költségvetést a kor-
mány iránti bizalomból elfogadom.

*

Megnyugtató jelensége a képviselőházi
tanácskozásoknak, hogy az a nagyfoku ide-
gesség, mely minden, a szabadelvűség kérdé-
sét legtovábbról érintő mozzanatnál, gyakran
épen csak a szabadelvűség látszatának becsem-
pészése által, háboruságot idézett elő az el-
lenzéken — szerencsésen alább hagyott im-
már. Legszebben mutatkozott ez a Lepényi
Miklós néppárti képviselő mentelmi joga fel-
függésbészére irányuló bírói megkeresés tár-
gyalásánál, a melynek rendén Madarász Jó-
zsef (a mi valóban eseményszámba megy),
Komjáthi Béla tiltakoztak a megkeresésben
rejlő zaklatás ellen. Bizony ha ez az objecti-
vítás, a mely e kérdésnél olyhamar felismer-
hetővé tette a jog álláspontját két kifogástal-
lan liberalis képviselő előtt, előzően is érvé-
nyesül, lényegesen más volna ama politikai
helyzet, a melyet jelentéktelen ellentétek mes-
terséges kiélezése tett elsősorban oly sivárrá
az ellenzékre.

*

Az a keleti böcs, a ki az állította, —
hogy „nincs éj a nap alatt” alaposan meg-
van csodálva. Mert nemcsak újság, de valósá-
gos csodába megy az az obstructiószertí szó-
noklási düh, a mi most a kormánypárt sorai-
ban pusztít. A magyar parlamentarizmus év-
könyveiben példa nélkül áll, hogy egy tárcza
költségvetésénél 16 kormánypárti szónok ba-
széljen. Tisza Kálmán elégnék tartotta, ha hi-
vei kellő számban ott vannak a szavazások-
nál, de teljesen abszolválta őket a szónoklás
kételességétől. Bánffy azonban megszónokol-
tatja a kormánypárt összes beszélni képes tag-
jait Pulszky Ágosttól — Béldi Lászlóig. És
teszi ezt a földművelésügyi költségvetésnél, —
mint egy igazolni akarva azt a felfogást, hogy
a földművelés érdekénél fontosabb kérdés nem
lehet. Ha azt ellenzéki oldalról hangsúlyoz-
zák, ugy e felfogásnak persze exclusiv agra-
rizmus lesz a neve, de ha a kormánypárt ré-
széről jut kifejezésre: ugy ez a körülmény
az ország bajainak gondos mérlegelése nevét
kapja.

*

Hanem a kormánypárti obstructiónál is
nagyobb csoda jelenségével bír a „Pesti
Hírlap”-nak ez orthodox liberalis újságnak,
a vita eddigi eredménye feletti gyakorolt kri-
tikája. E kritika tájékozatlansággal vádolja a
kormánypártot, eszmeszegénységet vet szemére
szónokainak, sőt kimondja, hogy a többség
híres liberalismusa teljesen nélkülözi a né-
piességet. Teljes csodálkozással fogadjuk Lég-
rádi ur lapjának e bátor kirohanását. Vajjon
miben leli az magyarázatát?

*

Az sem rossz, hogy a P. H., miután ki-
keseregte magát a szabadelvű obstructióra, a
kormányra appellál eszmekért és gondolatért.
Mintha valaki a vadkörte fárlól lesné a —
fügét.

Dr.

A török-görög konfliktus.

A török-görög zavarokról az alábbi
tudósítások, érkeztek:

Bécs, feb. 19,

A Berlinből kiindult kooercitiv-rendszab-
ályok ellen, a melyek Görögország ellen
irányulnak és Krétának a görög csapatoktól
való kiűrtését célozzák, — mint legilleté-
kesebb helyen értesülök, — nehézségek me-
rültek föl. Anglia a Pireusz blokálására nem
hajlandó és az erre irányuló tervnek határo-
zottan ellene van. Az angol népnek határozot-
tan törekellenes a hangulata és az Angliában.
érvényesülő hagyományos filhellén áramlat
következtében az angol kormány ily erőszak-
os intézkedésekhez nem hajlandó hozzájá-
rulni, a mig a britt népet föl nem világosít-
hatja az új rendszerről, a mely Kréta-sziget-
en a régi korhadt és tarthatatlan állapotok
helyébe lépne.

Ez a kérdés legközelebb foglalkoztatni
fogja a nagyhatalmakat, ha a végleges in-
tézkedés nem is sürgős, miután a kiszállott
nemzetközi csapatok a szigetet megszállva tart-
ják és a rendet fenntartják. E tekintetben,
legalább egyelőre még, teljes egyetértés van a
hatalmak közt.

Az a nézet, hogy a parancsnokok utat
és módot fognak találni arra, hogy a görög-
öket lassankint bírják rá a sziget elhagyá-
sára, abban leli magyarázatát, hogy e parancs-
nokok a szükséges intézkedésekre nézve, kor-
látlan meghatalmazással bírnak.

Athén, febr. 19.

A mai minisztertanács, hiteles ér-
tesítés szerint, azt a határozatot hoz-
ta, hogy Görögországnak meg kell ma-
radnia az akciói politikája mellett. A
görög kormány a görög konzult teg-
nap arra utasította, hogy miután a
hatalmak a négy várost nem Török-
ország érdekében szállták meg, ugy e
városokat, mint a sziget többi részét
Görög területnek tekintse.

Berlin, febr. 19.

Bukaresti megbízható forrásból hírlík,
hogy Vilmos császár azt táviratozta Szent-
Pétervárra, hogy a török kérdésnek komoly
fordulata következtében a czárral személye-
sen szeretne értekezni. Nem lehetetlen, hogy
a császár esetleg márciusban Szt.-Pétervárra
utazik

Oroszország minden eshetőségre készül.
Az orosz Fekete-tengeri hajóraj Konstanti-
nápoly felé indult. A hajóraj parancsnokává
Alexandrovics Alexis nagyherceget nevezték
ki. Az esetre, ha a szárazföldi haderőnek
mozgósítása is szükségessé válnék, névleges
főparancsnok Alexandrovics Wladimir nagy-
herceg lesz, melléje pedig, vezérkari főnökül
Dragomirov tábornokot nevezik ki.

Róma, febr. 19.

Határozottan állíthatjuk, hogy a
hatalmak a krétai kérdésben a követ-
kező három pontra nézve egyeztek meg:

1. Az öt hatalomnak közös okku-
pációja olasz tisztek vezetése alatt
fennmarad.
2. Relativ béke biztosítandó, mi-
alatt a hatalmak a végleges megoldás
módozatait tárgyalnak és
3. Nagyobb zavarok felidézése nél-
kül az összes népek törvényes óhajta-
sai figyelembe veendő.

Ujabb Pulszky-eset.

(*) A liberalis czimborák barátságából a
vizsgálati fogságból kiszabadított Pulszky Ká-
rolyon a paralyzis sehogy sem akárja azt a
bizonyos progressziv irányt felvenni. Általá-
nosan tudva van, hogy az elnebjának e su-
lyos alakzata napról-napra töri össze áldozat-
taít, csak Pulszky Károlyal tett kivételt, a
ki viszont nap nap után jobban érzi magát,
ugy, hogy ha paralyzis regresszívát tanul-
mányozhatják azok, a kik annak idején rá-
fogták a progresszívát.

Amig azonban az igazságügyi orvosi
tanács jóvoltából, hónapok alatt sem mondatni
véleményt, hogy megállapítsák, vajjon beszám-
lítható volt-e a hírhedt vásárlások idején
Pulszky, avagy nem, az az egy bizonyos,
hogy ítéletet felelte nem hozhatnak.

Amig pedig Pulszky Károly nyugod-
tan kártyazgatna Veskovits-féle intezetben,
egy újabb vásárlási eset került a nyilvános-
ságra, melyet a Pesti Hírlap, tehát Pulszkyak
volt hivatalos lapja, következőkében ad elő:
A berlini Zunkunftban, Harden Miksa
folyóiratában, dr. Selti hosszabb cikkben is-
merteti azt a pert, a melyet Pulszky Károly
művásárlási dolgában Olschki velencei könyv-

áros a magyar kincstár ellen indított. A per
még inkább bonyolítja azt a kinos ügyet, a
melyet parlamentünk is, a közvélemény is
hosszasan tárgyal. Azonkívül alkalmat is,
okot is adott rá, hogy a külföld, a mely
Pulszky Károly ügyének részleteit nem ismeri,
rossz véleménynyel legyen rólunk és
megbízhatóságunkról. A czikk írója kemény
szavakkal nyilatkozik az országos képtár igaz-
gatóságának kibujásra törekvő üzemleiről, de
különben is nekirent a magyar renuménak.
Ellenségeink persze nagy örömmel kapják föl
a dolgot s ugy tűntetik, föl, mint az ország
szégyenét. Magáról a perről a következőket
írja dr. Selti Ágost: Budapestem már régóta
vagyakoztak olyan rézmetszet és karogyűj-
teményre, milyen például a berlini metszetgyűj-
temény, Pulszky Károly, az országos képtár
igazgatója, — legutolsó olaszországi útján
Olschki velencei könyvtárust is felkereste és
egy csomó bibliografiai ritkaságot vásárolt
tőle a képtár számára. Megvett tőle 180 mű-
vet 30.000 lira értékben. Egybeek között egy
Bergamensisit, „De claris mulieribus”, a me-
lyet 1497-ben Ferrarában nyomtattak, 800
liráért, Poliphilus Hyperotomachiáját, egy
1499 ből származó Aldinát Bellini és Carpaccio
rajzaival. Alku közben volt, mikor Rudini
és Papadopoli gróf beléptek az üzletbe. Igen
sajnálta, hogy Pulszky megelőzte őket. —
Pulszky nem sokára Budapestre utazott. Itt
kis idő multán örülnek nyilvánították, vásárlásainak ügyét pedig a parlamentben szellőz-
tették. Ujból megvizsgálták, s ennek a vizs-
gálatnak az eredménye olyan volt, hogy Pul-
szky beszámíthatóságról most nem tudhatni,
hogy meg van-e, vagy nincs e meg. A vásá-
rolt könyvek és Olschki számlája ezalatt Eu-
dapestre érkeztek.

De a számlát nem fizették ki. Pénz
helyett a Kammerer kormány biztosnak egy
levélet kupta, mely arról világosítja föl, hogy
Pulszkyknak nem volt joga olyan drága köny-
veket vásárolni. A vásár tehát érvénytelen.
A könyvtáros azt felelte, hogy a könyveket
eladta, el is küldte, meg is érik a pénzt, neki
pedig nem volt földadata Pulszky fölhalma-
zását megvizsgálni annál kevésbé, mert —
egyéb vásárlásai, régiebbek ellen az országos
képtárnak nem volt kifogása, hanem a kép-
tár továbbra is megtagadta a könyvek árán-
ak megfizetését, a mire Olschki a velencei
polgári törvényszéknél a vitás összegért be-
pörölte a magyar kincstárt.

Az E. M. K. E. ügyéhez.

Nem szívesen foglalkozunk az E.M.K.E.
körében történetekkel, de Sándor József ur és
hivatalból kirendelt védőinek magatartása reá
kényszerít egy pár megjegyzésre.

Sándor ur védői, köztük a „K—r” ma-
gatartása oda irányul, hogy az E. M. K. E.
februári ülésén szenvedett kudarcz következh-
ményeit elleplezze.

Erre szolgált először is Sándor József
urnak ünnepélyes hőssé promoveálása a mi —
mint látszik — a processus informativusjeg-
lehető felületes megjéteése után, a középkor
felelem és gáncsnélkül való lovagjainak glo-
riájával vonja körül a Sándor ur homlokát és
— téli kabátját.

Lehetnek ugyan, a kik nem valami nagy
vitézségnek tartják egy béna emberrel a ve-
rekedést akkor, mikor azt megfelelő és az előz-
mények által bizonyos fokig kötelességgé vált
önfegyelmelés gyakorlása feleslegessé tette
volna és mikor az a vitézség m á s o k k a l s
e m b e n sokkal inkább eldokolabb és értéke-
sebb is lett volna. De hát a Sándor ur test-
őrsége a hőssé canonisálás után talán meg-
szerzi neki a Mária Terézia rendet is. Tőlünk
ugyan bátran megteheti. Azt is viselheti Sán-
dor ur oly joggal, mint az E. M. K. E. léte-
sítésének és fenntartásának dicsőségét.

A miről mi szólni akarunk, az a Sán-
dor ur érdekében történő manőverek többi
része.

Uyen például az az egyre ismétlődő vád,
hogy az E. M. K. E. vezetősége Sándor urat
a multban irodai kényszermunkával sújtotta,
hogy őt a t. alelnök-főtítkári állás piedastal-
járól a czimszalagozás és couvertürozás asztal-
ához kényszerítette, hogy a régen betöltöni
kellett működő titkári állás betöltését meg-
tagadta.

Hát nem vonjuk mi kétségbe a Sándor
ur irodai teendőinek immens sokaságát. El-
hisszük a czimszalagozás kényszermunkájának
legendáját is. Sőt concedáljuk, hogy még a
kézbíesítéseket és az irodai porolgatás teen-
dőt is ő végezte. Csak aztán két dolgot nem
tudunk megérteni.

Egyik az, hogy mikor Haller Károly dr.
évekkel ezelőtt az irodai személyzet viszonyai-
nak tételes szabályozását sürgette Sándor ur

ezt a szabályozást szent lelkesedése egész hűvél, — meggyőződése teljes fanatizmusával miért ellenezte? Másik az, hogyha az irodai teendők oly silány aprólékoságait is a S. J. ur atlati vállainak kellett viselniök, mint tör-ténhetett meg éppen az ő közreműködésével, hogy az E. M. K. E. irodájának egyik volt alkalmazottját minden irodai teendőtől alól felmentve, — eladdig az E. M. K. E. és annak egyik testvéregylete közt megosztott tevékenységet egészen az utóbbi számára rezerválták? és hogy az irodában időközönként megfűlt díjnoki és más állásokat, melyek betöltésének a titkár ur discretionarius jogkörébe kellett tartozniok, arra való egyének tömeges jelentkezése dacára be nem töltötték?

Egyébiránt legyen bármint, — mi azt hiszik, hogy ha valók a S. J. ur irodai tulajterheltség miatt elírt jeremiádjai, azok éppen annyira valójak, mint a azokat, a kik ellen tulajdonképen S. ur vádat emel. S valóban kedvünk van megkérdezni, hogy ha S. J. urnak mindjárt kedve is van a türelem erőnyével tetszelegni, mint olyan ember, a ki önértetese nyílt volt fennen hangoztatja, a ki azt az önértetést, nem egyszer apró-cseprő kérdésekben, mások elkésztetésére vezető formába juttatva kifejezésre, — hogy volt képes azt a sokat emlegetett, valódisága esetén szerintünk is szégyenletes állapopot elviselni. Mondhatjuk, hogyha egy ilyen kérdésben érvényesíti azt az erélyt, melyet a kicsinyes intriguok lancirozásában ugyancsak nem szokott pihentetni, — több rokonszenzűvel találkozik, mint a mennyit ezekkel az utólagos recriminációkkal megszerelni vél.

Hagyják hát annyiban a titkár ur és társai az irodai teendők sulya miatti sirásokat és találgatás ki valami más módját a közvélemény meghódításának. De azt a secessionalis felvonulást, a mivel az O. E. révén akartak egy kis effectust csinálni, de a mit még így, farsang idején, sem igen tudunk acceptálni, ne gondolják ám ilyen vadnak!

Hisz azok a secessiók, abdicatiók nemcsak a drámai hatást nélkülözik, de még a legegyszerűbb logikát is.

Hisz a titkár egyik közelebből kiadott pronunciamentiójában ugyancsak hangoztatja, hogy ő helyt fog állani. Már most aztán, hogy veszi ki magát, ha az ő hívei éppen a a solidaritás demonstrálása végett, megtagadják vele a solidaritást a helyt állásban.

De még az is furcsa egy kisse, hogy azok az urak a maga helyén egy cseppet sem tették meg azt, a minek consequentiája lehetne a secessió.

Avagy ki hallotta az abdicáló urak felszólalását a mult választmányi ülésen a Sándor ur érdekében?

Higgyék el, hogy sokunknak jól esett volna, a közvéleménynek is imponált volna a az EMKE-nek sem ártott volna, ha legalább egyikük feláll és védelmébe veszi a titkár urat. Ne beszéljenek a hangulat terrorizmusáról. Hisz pl. Gajzágó Manó ügyvéd ur az állítólagos terrorizmus dacára, nem sok szerencsével, de dicsegetre méltó férfias bátorsággal elmondta azt, a mit a titkár ur védelmére elmondhatónak vél. És furcsa, hogy ő nem abdicál, de azok, a kik hallgatagon bár, de hozzájárultak a mult választmányi

ülés határozataihoz, most utólagosan azok miatt ott hagyják a helyüket.

Külön kell még foglalkoznunk a Csiky Viktor tanár ur lemondásának indokával. A tanár ur a világgá bocsátott kommunikék szerint azért mond le a fegyelmi vizsgálat megejtésére kiküldött bizottságban viselt tagságáról, mert a kiküldetést törvénytelennek tartja. Hallja ezt a titkár ur? Hallania kell, mert hisz a „Kolozsvár” szerint a mult választmányi ülés az illető választmány kiküldésével tulajdonképpen nem tett egyebet, minthogy a titkár ur kérelmét teljesítette. Csiky tanár ur szerint tehát valami törvényteleniséget kért a titkár ur. Már most csak az a kérdés, hogy vajjon a tanár ur is ott van-e azok között, a kik ellen az ellene emelt alaptalan vádak miatt, egy másik kommuniké szerint a titkár ur becsületesítési és rágalalmazási panaszt ad be? Külömben azt halljuk, hogy e panasz mintáját a titkár ur egy helybeli fűszerkereskedőtől fogja beszerezni. A felvilágosítást tehát az a kereskedő megadhatja. M—r.

Farsang.

— A kolozsvári iparos ifjak önkéntes köré saját pénztára javára 1897 Február 21-én a Központi Szálloda disztermében zárt körül, táncz estélyt, rendez kitűnő zenekar mellett. A bizottság élén Benigni Sámuel egy. elnök elnök. Váradi Albert egy. titkár Gergely Kálmán, egy. pénztárnok Háveleszky Árpád bizottsági jegyző, állanak. Az igen érdekesnek ígérkező mulatságra felhívja az érdekeltek figyelmét a rendezőség.

A rettegő kulturmisiót teljesítő olvasóegylet ismét életelt adott magáról. Ugyanis f. hó 18-án fényesen sikerült táncmulatságot rendezett. Az említett mulatság, mind az anyagi, mind pedig az erkölcsi sikert tekintve megfelelt a várakozásnak. A rettegő és vidéki intelligens közönség igen szépen volt képviselve. . . . . Nehány mulatni vágyó kolozsvári egyetemi hallgató is átrándult az eseményre. A sikernek annál inkább kell örvendünk, mivel a jövődeken egy nélkülözhetetlenül szükséges és rég óhajtott könyvtár (olvasó köri könyvtár) létesítéséhez járul hozzá.

A hét krónikája.

Kolozsvár, febr. 20.

Ezt a hetet a háboru kérdése dominálta és dominálni fogja nagy valószínűséggel a jövő hetet is. Az emberek érzhető érdeklődéssel várják a krétai híreket s mindenki úgy beszél a keleti eseményekről, mintha születteit diplomata volna.

A dolog azonban meglehetősen zavaros. Az események — ha ugyan lehet hinni a lapok jelentéseinek — nagyon össze-vissza kuszálódtak s most már a közvélemény egészen tájékozatlan a felől, hogy tulajdonképpen lesz-e háboru, vagy sem.

A görök barátok erősen ragaszkodnak a háboruhoz. A török barátok pedig azt mondják, hogy sok lud disznót győz.

Könnyű ám az összes európai hatalmaknak, a szegény törököt, — a ki mellé még beteg is — kiirtani az élők sorából.

Arra nézve pedig, hogy lesz-e háboru vagy nem, igen megoszolnak a vélemények.

Némelyek azt mondják, hogy a háboru okvetlenül ki fog törni, mivel a görögök nem a maguk fejével határozták el hogy a krétai eseményekben activ szerepet játszanak, hanem ott áll a háttérben a muszka, a ki fondorkodik.

Látzólag ő is beáll tiltakozónak a görög actio ellen, de titokban biztatja Leonidas utódait, hogy ne hagyják magukat. És a végén lehet, hogy egyszerre be kezdi látni, hogy a görögöknek igazuk van s így az európai harmoniában nyomban megbomlik az összhang.

A kik így kombinálnak igazuk lehet, mert alig hihető, hogy a kicsiny görög ország magára ilyen merész válatatokba merne bocsátkozni.

Ezzel szemben az a nézet is tartja magát, hogy tulajdonképpen egyik fél sem akarja a háborut komolyan, mert valamennyi attól tart, hogy a Krétában lappangó vulkán — egy kis félreértés következtében — mely a hatalmak között az actio izgalmaiban történnek, — egész Európát lángba boríthatná. Az osztozkodó felek még bizony egymással kapnának hajba, a miből aztán nem származnék valami kívánatos európai konzert.

A kételkedők az hangoztatják, hogy a Kréta körül hajózó hatalmak, csak egy kis tüntetést rendeznek. Az évek óta felhalmozott puszkaporból akarnak néhány diszlóvest csinálni és egymásnak bemutatják a flottillákat. Ennyi az egész. Esetleg megbízzák a görögöt, hogy csináljon rendet, ha már olyan harcosi tűzheveti s aztán legyen vége mindennek.

Persze ezek mind kombinációk, de hogy tulajdonképpen mi történik, azt talán még az intező körök sem tudják és bizonytalanságból várakoznak. Hátha az idő kipattanja az irányt, mely szerint cselekedni kell. Annyi bizonyos, hogy a levegő puszkapor szaggal van tele és villámok cikáznak a politikai láthatáron, a mint mondani szokták a politikai időjárások. A szigetlakók pedig nem törődnek azzal, hogy Európa nagyhatalmai körülvettek hadihajóikkal Krétát s nehéz páncélosok mozgásától hullámkzik az aegi tenger. — Ők azért folytatják a rablást, a gyilkolást a gyújtogatást s Kréta belsejében emberi vadállatok tűnek undorító vér orgiákat.

Az európai nagy hatalmasságok pedig beállnak nagy „habozók”-nak és egy kis sziget emberi méltóságából kivetkezett lakóit, nem merik, vagy nem akarják megrégulálni.

Keletről azonban nemcsak a háboru, de a pestis veszélye is fenyeget még. Mostanában a háboru híre elnyomta a fekete halál rémhírét, de ha nem is foglalkoznak vele a lapokban, azért a veszély fenn áll. Igaz, hogy nekünk még nincs okunk rettegni a fekete haláltól, kivált ha meggondoljuk, hogy sem egyáltalán nem közegészségi viszonyaink nem hasonlíthatók Indiához, mindazonáltal óvatosságnak lenni soha sem árt és éppen nem lesz fölösleges ezzel a másik rémület is foglalkozni és holmi védekezési eszközökre gondolni, mert a háboru réme is aggasztja a vén Európát, de bizony a pestisre való kilátás sem örvendeztetni meg az emberiséget.

Az orvosok azonban azt hangsúlyozzák, hogy Európában kitörése esetén sem ölthetne nagy mérvet a járvány.

— Én tudtam.
— Oh, — maga mindig tud mindent!
— Éppen akkor ügyeltem magára, —

folytatja a doktor, a leány indulatos hangja és bosszus tekintete által nem jöve ki a sodrából. Észrevettem, hogy maga fokozatosan mind inkább inkább türelmetlenebb lett, és végre láttam, a mint hirtelen felemelte a szemét — maga éppen a szöszék alatt tilt, és egy hosszú erős tekintettel reá függesztette azokat, és láttam, hogy a a szegény pap egy, vagy két perc múlva habozni és dadogni kezdett, és végre, a mint mondám beszédének a fonálát elveszítve hirtelen befejezte a prédikációját.

— Én nem ösmerem be, hogy egy szó igazság volna abban, a mivel maga engem vádol, jegyzé meg Dóra nyugodtan; de nem gondolja, hogy jobb volna ha a templomozás ideje alatt több figyelmet fordítana a prédikációra, és kevesebbet az én viselkedésemre.

— Az már igaz.
Doktor Raymond szőrokozottan beszélt. Komolyan csudálkozó kifejezéssel nézett le a szép társára.

— Dóra, gyakran tűnődöm azon, ha vajjon tudja-e maga, hogy egy olyan adomány, a milyennel maga bir, mily rettenetes felelősség a tulajdonosának? mondá a Doktor komolyan.

Dóra bosszusan vetette fel a fejét.
— Minő bolondság! Én nem vagyok bizonyos abban, hogy valami különös adománnyal bírok, mondá könnyedén. Igaz, folytatá, a mint Raymond a fejét rázva reá nézett, igaz, hogy azt gondolom, hogy a mesmeri vagy hypnotikus, vagy a minek azt magának nevezni tetszik, erő, erősebben van kifejldve bennem, mint másokban; de mit határoz az?

— Én nem használhatom azt tel rossz célokra! Jól esik érezni, hogy az embereket befolyásolhatom, — hogy azt csinálhatom és mondatom velők a mit akarok. Ez mulattat engem és van benne a hatalomnak valami olyan érzete, a mi nekem tetszik, — tőve utánna könnyedén; és én nem gyakorlom azt nagyon gyakran. De különben is magának nincs oka panaszkodni. Ilyen féle tréfáimmal soha sem tettem kísérletet magán.

— Nem-e? — és dr. Raymond mosolygott; acél-kék szemai egyenesen néztek le a reá felmosolygó sötét szürke szemekbe. Dóra kisasszony, bizonyos abban?

Ezen a héten különben inkább aggoztó, mint vidám farsangi térek foglalkoztatták a világot. A háborunál és pestisnél is közelebb érdeklí ma Magyarországot, mint földmívelő országot, a nagyban terjedő agrárszocialismus.

Az országgyűlés ugyancsak foglalkozik a kérdéssel, ám ránk azt a benyomást teszi ez a sok össze vissza beszéd, hogy egyszerre mindenki immineusnak látja a veszélyt, de a menekülési módot senki sem tudja. Maga a kormány is habozva áll és Darányi földmívelési miniszter is tájékozatlanul kapkod ide oda.

Persze míg csirájában volt a baj, senki sem gondolt vele. A magyar kormányoknak nem a népek sorsa, hanem a saját jólétük lebegett szemük előtt.

Rövidlító bölcsek, és politikai napok állandóan hirdették, hogy Magyarország földmívelő ország lévén: nincs talaja a szocialismusnak.

Nos hát a híressé felfújt szálló ige egy nagy hazugságnak bizonyult. Igenis a szocialismus felütötte fejét a legmagyarabb vidékeken, a legdusabban termő területeken. A Bánffy Dezső persze nem látták meg, a veszélyt elég korán. Nem is tartották szükségesnek annak elhárítására intézkedéseket tenni. És ime a paraszti szocialismus lépten nyomon előttr, még pedig olyan erős és jelentékeny formában, hogy többé nem lehet szemet hunyni előtte. Lám csak a talaj még is meg van.

A kormány pedig az utolsó pillanatban kezd kapkodni. Pedig hallhatta volna a „jövő zenéjét”-t, a mely már régen harsog, mint a huszadi század uralkodó eszméje. És ha hallotta volna, meggátolhatta volna azt, hogy kiforratlanul, torz alakban ne jelentkezék, — mert, hogy egykor jelentkezik, az bizonyos és azt semmi földi hatalom meg nem gátolja.

Krónikás.

MINDENFELE.

Kolozsvár, február 20.

— „Megtalálta” ezimű új angol regényünk közlését lapunk mai számában kezdjük meg.

Az érdekesítő és élvezetes regényre felhívjuk olvasóink figyelmét.

Városi hírek.

A felsőbb leányiskola államosítása ügyében kötendő szerződést a miniszter a városhoz visszaküldte azon módosítás eszközése végett, hogy az egész, vagy részleges tandíjmentesség iránti pontozat hagyassék ki, mivel az ugyanis a törvénybe foglaltatik.

A szakosztály ezen javaslatot elfogadásra ajánlja, míg ellenben azon módosítást, hogy az iskola felügyeletére két taggal a város ne folyjon be, nem fogadta el, s előbbi határozatát fenntartandónak véleményezi, ugy a város részéről a szerződés bélyege hordozását előbbi határozatahoz képest az államra kívánja áthárítani.

Új vashid a Szamoson. A jelenlegi vashid és a dézmacsúri hid közötti területen egy új hid építését a köz-

gyűlés elhatározván, a szakosztály a főmérnöki hivatal azon javaslatát ajánlja elfogadni, hogy az új hid az Új- és Király-utca torkolatánál építtessék és a hozzá vezető út nem a Kádár, hanem a Major-utczán keresztül vezetessék, a mikor is a hídelve városrész lakói ezen vonalon a belmagyar-utczába nyitandó útjotzán keresztül egyenes közlekedést nyernek.

A kisajátítás mintegy 50.000 frt. a hid 80.000 frtba kerül.

A külmonostor-utcai nagy nevezett Haller kert, kertekre való feldarabolása. A szegények háza féle telek kertjéből 6 telek alakítható; a mérnöki hivatal szerint négyszög ölet 10, 13 frtban számítva 15.000 frt bevétel lenne remélhető. A szakosztály tekintettel arra, hogy a telkek értéke emelkedőben van és hogy a városnak esetleg házhelyre lesz szüksége, ezutal a telek felosztást és eladást nem javasolja.

Sós fűrdő Kolozsvárt. A városi mérnöki hivatal Szt. Jakab terén létesítendő sós fűrdő terveit is költségvetését elkészítvén, azt 54.000 frtban elő irányozza. A szakosztály azonban Szabó Samu indítványára, ki a hely színi — szemlén jelen volt és konsultálta, miszerint kelő vis nincs, az ügyet napirendről levenni határozza.

Tél. Tel apó az idén nem tud brillírozni egy-két hétig tartó állandó hideggel, hanem csak egy paczkázik a halandókkal. Egy-két, három napig hó esés; aztán egy napi olvadás, egy napi köd és egy napi fagyás váltja fel egymást, s lesz bolond időjárás. E bolond idő, mely szakit mindenféle szokással, joggal és renddel, különben éppen a mai viszonyokhoz illik.

Ma ezen a földön minden bolondul áll. Bolond a társadalom sokféle nyilvánulása, bolondos a helyzet a politikai életben s bolondság az uralkodó a háborura törekvő akciókban; szóval, bolondság az egész élet. Ily körülmények között az ősz szakuló öreg idő is a körülményekhez alkalmazkodik s a helyett, hogy komoly felépítéssel lépdelne nehez bundájában, felcsap gigerlinek. Hol világos, hol koczkás ruhában, exotikus színd s bizarr szabásu ruhákban jelenik meg mindennap.

— Beiktatási ünnepély. A kolozsvári unitáris iskola folyó évi február 27-én délelőtt 11 órakor az intézet disztermében Fekete Gábor iskola felügyelő-gondnok beiktatására ünnepélyt rendez. Az ünnepély sorrendje: 1. Ima. Ditrnertől, éneklí az ifj. dalárda. 2. Beiktató beszédet mond Ferencz József püspök. 3. Székfoglaló beszédet mond Fekete Gábor isk. f. gondnok. 4. Üdvözlő beszédet mond Boros Sándor igazgató. 5. Hymnus. Erköltől, (szövegét írta Kriza János) éneklí az ifj. dalárda.

— Mentő estély. Köztudomásu dolog, hogy a mentőink által rendezészköött mulatások a legkedélyesebbek és minden tekintetben a legsikerdűtebbek közé tartoznak. Ily mulatságnak ígérkezik az is, melyet a mentők márczius hó első felében rendeznek a „New-York” szállodának nem emeleti disztermében hová ez alkalomra a nagy közös étterem helyeztetik át, hanem a nagy földszinti étterem helyiségében, melynél szebb, kényelmesebb táncztermet képzelní sem lehet. Szemben a főbejárattal lesz a házi asztalok díszes emelvénye, a terem kétoldalán éttermek, kényelmes női ülőszék szoba, férfi és női ruhatarak, ózárkaszat. A terem fényesen lesz díszítve és színes villany lámpákkal lesz világítva. Gálos K. a szálloda derék bérilőnek nemes humánus érzésére vall ama követésre méltó eljárása, hogy a szép terem, mely ez

kihívó tekintettel ismét találkozott; és aztán Dóra, türelmetlenül vetve fel a fejét, hátra dől a székeben — és csendesen legyezte magát.

— Milyen meleg van — sokkal melegebb, minthogy veszekdni lehetne! Doktor ur, kössünk békét, — mondá Dóra hangyul. Valamit akarok magának mondani, egy olyan újságot, a mit örömmel fog hallani.

— Mi az?

— A jövő héten elmegyek innét. Norris néni végre talált állást a számomra.

A Doktor Raymond arczának a kifejezéséről itélve, ez az újság nem látszott neki a Dóra által várt örömet okozni, Magdóbbent és elkomorodott és élénken nézett a leányra.

— Dóra — van erre szükség? kérdé, és egy kisse közelebb ment hozzá, és kezét a széke karjára tette. A nagynéje és a cözínjai társaságában nem tudja itt magát jól találni?

— Nem, — válaszolá Dóra a fejét rázva. Maga nem tudja, hogy a rokonok nagyéből kapott kenyer mily keserű, mert ha tudná, nem intézte volna hozzám ezt a kérdést. Míg Dot és Flóra az iskola szobában voltak, addig elégedett voltam, — mert tudtam, hogy munkám által megszereztem mindent a mit kaptam; de mióta iskolába küldték őket, nagyon gyakran értésemre adták, hogy csak könyörületből vagyok itten, és én sokkal büszkebb vagyok, minthogy ezt az állapotot el tudjam viselni, míg erőm és egészségem van és a kenyeremet meg tudom keresni.

— Én azt gondoltam, hogy maga szereti Norrisné?

— Igen — én nagyon szeretem őt; de maga nagyon jól tudja, hogy Norrisné egy zérus ennél a háznál! A leányok az uralkodó hatalmak, és ők nem szeretnek engem, sem én őket! válaszolá Dóra.

(Folytatása következik.)

AZ „ELLENZÉK” TARGZAJA.

1897 február 20.

Megtalálta.

— Angol regény. —

A „GILLIAN” szerzőjétől.

Fordította: Amica.

I.

Dóra kisasszony halálát adhat az Égnek, hogy a tizenkilencedik században született, és nem a bölcse első Jakab uralkodása alatt, mert bizonyos, hogy akkor egy szép reggel a bitófához kötözve és égő rózsza csomokkal körülvéve találta volna magát, és mint bosszorkányt égették volna meg.

— Kérem, mit csináltam mostan?
A Dóra főnséges szürke szemai az ártatlan meglepetés kifejezésével néztek fel egy magas férfira, a ki a falhoz támaszkodva állott mellette. Az ablak nyitva volt.

A Juliusi napfény süttött be abba a szobába, mely Helstone Grangiban egykor gyermek szoba, és azután iskola szoba volt, s a szőnyegen, és asztal terítőn, a tonta pecséteteket, az ocska butorok kopottságát, a Dóra hajfonadékanak az aranyos fényét, s az oreczáján egy édesen viruló gyenge rózsza pirt, fényes világításban látni engedte. Ablakon kívül fehér és piros kuszó rózsákat ringtatt a szellő, a falakat borító sötét zöld rőpkény háttérrel, magas lilium csoportok emeltek fel aranyos kelyhkű fehér fejüket; a szabad tért három oldalról szegélyező rózsabokrokról fönseges illat szállt feléjük.

A Dóra arca ezen a délután jobban ki volt pírulva, mint rendesen, a mit vagy a nyári hőség okozott, vagy az arczán nyugvó szemek nyugodt vizsgálódása.

alkalomra lesz ily célra felhasználva, disziplínáért, fűtőért és világításért együtt mérés-kelt áron bocsátotta az egyesület rendelkezésére, Hieszték és reméljük, hogy ugy a szép estélyi iránti érdeklődés, mint a mentő egyesület nemese elzárása való tekintet nagy közönséget fog e mulatságra összehozni.

— **Figyelemtelenség.** A nemzeti színház igazgatósága a tegnap este tartott Thomson-féle hangversenyre összejött nagy közönséggel szemben igen nagy figyelemtelenséget tanúsított. A műsorba ugyanis fel volt véve a művész által eljátszandó hat darab. Három az egyik, három a második szakaszban. Az első szakasz darabjai az első kis vigjáték, a második pedig a másik vigjáték után voltak eljátszandók. Történt az, hogy Thomson az első szakaszban tényleg hat darabot játszott s a közönség nagy része abban a hitben volt, hogy a művész a program sorrendjétől eltérően egyszerre játszta le a részére kijelölt összes darabot. Ebben a feltervésben a második zindarabot már sokan nem nézték meg, többen pedig rögtön a „Kox és Box“ előadása után eltávoztak. Később aztán egész váratlanul már csak a közönségnek egy része előtt játszta el a művész a második szakaszba sorolt darabokat. A rendezőségnek a második vigjáték előadása után nyomban ki kellett volna jelentenie, hogy a hangverseny második szakasza most következik. E figyelemtelenségnek lett az a következménye, hogy a közönségnek egy jó része meg lett akaratlanul is fosztva attól az élvezetől, hogy Thomsonot még négy darabot halljon. Jövőre több figyelmet kérünk a rendezőségtől. A közönséggel megkínáthatja, hogy alaposan tájékozottak a sorrendről. (Beküldött.)

— **Szentgyörgyi bankett.** A Szentgyörgyi jubileuma minden tekintetben fényesnek és inpozánsnak ígérkezik. A jubileum külső felnyének rendezését a nemzeti színház tagjai vállalták magukra, akik serényen és vállvetve buzgólkodnak azon, hogy az ünnepség menüjéről nagyobb szabású legyen. A jubileumi előadás után a New-York disztermében nagy bankett lesz, melyre a rendezőség tisztelt meghívja Szentgyörgyi tisztelőit. Jelentkezéseket a banketten való részvételre a színházi pénztár is elfogad.

— **A Dávid Ferencz Egyetel felolvasása,** mint előre jelezte volt holnap d. u. 4 órakor az unitárius főiskola disztermében fog megtartatni. Az előki tisztelt teljesíti Hájós János egy. alelnök. Felolvasást tart Grätz Mór ev. lelkész: „Luther mint ember“; Rádiger Géza unitárius lelkész Költemények; Bészaki Károly: Pérfiak a század végén. A felolvasás nyilvános lévén minden érdeklődő szívesen látott vendég.

— **Az „Erdélyi Gazdasági Egyesület“** nájában tagul beléptek: Bidermann József főszolgabíró, Gyula; Beczásy Kristóf, Dálnok; Andrássy János tiszti, Szombathely; Havas Jakab áll. orvos, Eperjes; Baló Gyula birt. Borzák; Turóczy Dénes, B. Besenyő; Vlasz Miksa, M. Lekenke; Nyirasteánu Péter g. k. lelkész, Raduóth; Mike Elek faszíró, D.-Sz.-Márton; Felszaghi Gábor, D.-Sz.-Márton; Székely György, Kilyén; Demény Dániel, Ó-Kocsárd.

— **Az „Erdélyi Múzeum-Egyetel“** bőlelet, nyelv- és történettudományi szakosztálya 1897. évi február hó 21-én (vasárnap) d. e. 11 órakor a városi tanácsstermében felolvasó ülést tart. Az ülésen érdekesebb történeti részleteket olvasnak fel.

— **Kitüntetett kolozsvári fényképész.** Párisban a m. é. december havában művészeti szakkiallítás volt. E kiállításra a kolozsvári Dunky fivére is kiállított tárgyakat. A kiállítás szürije a Dunky fivéreket, művészi kivitelű munkáikért „grand prix“-eszel arany érdem keresztet tüntette ki. Ez a kitüntetés a legnagyobb foku, mit ilyen szakkimában adni lehet.

— **Gyászhir.** Szentgyörgyi József 49-es húszházasados, aranyos gyéresi nyugalmazott jegyző és birtokos, Torda-Aranyosvármegye törvényhatósági bizottságának tagja, a tordai honvédegyetel tagja. Ar.-Gyéresen meghalt.

— **A marosvásárhelyi verseny egyetel- és orvosos szövetezetet** folyó év febr. hó 28-án d. e. 10 órakor a vármegye igazgató választmányi ülést tart.

— **Esküvő.** Pálffy Gyula e hó 27-én esküszik örök hűséget Pál Erzsikének Marosvásárhelyen.

— **Halálozás.** Hejne Ferencz könyomdász 70 éves korában Kolozsvárt meghalt.

— **Adomány a kereskedői beteg-segélyező egyetel javára.** Az Erdélyi Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság a kereskedői beteg-segélyező pénztár javára 25 frtot adományozott. Fogadja az adományozó intézet, a humánus intézet iránt tanúsított figyelemért és jótékonyágáért az igazgatóság hálás köszönetét.

— **Major bál.** Ma van a Major bál a „Redoutban.“ A honvédezenekar játszik.

— **Márczius 15.** Székelyudvarhely ezutal is fényesen ünnepli meg a nagy nap féltázados évfordulóját. A dalegyet, mint a márcz. ünnepélyek állandó r. bizottsága megkezdte e tekintetben Dr. Vajda Emil elnöke mellett a működését.

— **Az udvarhelyvármegyei népnevelési egyetel f. hó 16-án tartá meg közgyűlését.** az új vármegyei hák s terében Sándor Mózes kir. tanácsos és kir. tanfelügyelő elnökölte

mellett. Az egyetel, mely a boldogult, kiváló államférfinak br. Eötvös Józsefnek alkotása s mely 27 év óta teljesíti szép hivatását, a népnevelés terén igen szép mulattal bír s nincs a megyének egyetlen iskolája sem, melyet felekezeti különbség nélkül ne segélyeztet volna s jótékonyágát anyagi erejéhez mérten ne tapasztalná. Az egyetel közel 3400 frt tőkével rendelkezik s évenként 150—200 frt segélyt oszt ki. Dr. Vajda Emil a titkári jelenlést olvasta föl, mely az elmúlt év eseményeit ölelte föl. Ebből fölemlített, hogy az egyetel a múlt évben az iskoláknak térképekkel való ellátását eszközölte. Így Udvarhelyvármegye 4 frt 50 kros térképét 150 iskolának szerezte be. A választmány a titkár által megíratva az egyetel negyedézsázados fennállásának történetét, mely érdekes adatokat tartalmaz a székek közmívelődés előhaladása tekintetében s melyből megtudjuk, hogy Eötvös ily mérvű alkotásai Fközül ez az országban az egyedüli, mely céljához hiven működik.

— **Műkedvelői előadás Székelyudvarhelyt.** A székelyudvarhelyi dalegyet kabeleből alakult műkedvelő társaság igen sikerült színelőadást rendezett f. hó 14-én az iparos önképző nagytermében. Ezutal Margitay Dezső „Cserebogár“ cz. népsziműve került színe igen élvezhető előadásban. Az egyes szerepek jó kezekben voltak s a szorgalmas tanulás, s helyes rendezés meglátott az egész előadáson. A nő szereplők közül kiitnket: Lendvay Borosa, ki szép hangjával is kiitnt s dalait sokat tapsolták, továbbá Fischer Ferencné, Mészáros Emma, Szabó Ilona és Kassay Vilma. A férfiak közül: Fischer Ferencz, Zengliczky Károly, Szabó Gyula, Mészáros Zoltán, Szántó Ferencz és Papp Sándor tűntek ki átöndolt s helyes alakításokkal. A közönség nem is volt fukar teljes megelégedésének nyilvánításában s bő tapsokkal jutalmazta a derék műkedvelők szép s sikerült előadást. A bevétel megfelelő volt a szellemi sikernek. Ugy halljuk, hogy a dalegyet még rendez színelőadást. Igen helyesen teszi, mert a közönség bizonyára oly nagy pártolásban részesíti a következő előadást is, mint a mostanit. Az előadást Dr. Vajda Emil tanár rendezte.

— **Gróf Apponyi Albert esküvője.** Gróf Appoyi Albert esküvője — mint nekünk Bécsből táviratozzák — márczius 1-én lesz a bécsi Mensdorf-palotában. A daividéki nemzeti párt ma Temesvárt tartott értekezletén elhatározta, hogy gróf Apponyi Alberthez üdvözlő feliratot intéznek. A feliratot egy küldöttség viszi Apponyihoz, a kinek ugyanakkor nyújtják át a temesvári hölgyek ajándékát is, egy remek kiviteli csokrot, Apponyi menyasszonyának.

Színház.

A kolozsvári nemzeti színház tegnap jelentős művészeti esemény színhelye volt. Ez este tartotta ugyanis Thomson Caesar, a jelenkorak kétségkívül legnagyobb hegedűművésze a hangversenyét. A színház felemelt helyárok daczára szorongásig megtelt előkelő közönséggel, ugy annyira, hogy még a zenekar helyét és lefoglalták.

A világhírű művész kolozsvári szereplését az itteni zeneélet korszakos eseményének méltán lehet nevezni. Oly ritka és kivételes műlvezetet e téren alig tud valaki nyújtani, mint ez a tüneményeszerű művész. A ki csak hallotta valaha az ő utólrhetlen játékát az aligha felejtethi el azt a mély benyomást, melyet a hallgatóságára gyakorolt.

Thomson egy olyan heros a hegedűjén, a milyent az emberiség csak keveset, Paganini óta egyet sem látott. De alig is lehet az ő méltatásába bocsátkozni. Ez már ma tulhaladott állásopot s kissé naiv kisvárosiasság lenne. Csak egyszerűen konstatalnunk kell, hogy Thomson tegnapi programmjával a legnagyobb foku várakozásokat is tulhaladta. Egy szép műsort, melyet a művész az ő ismert generatásával még három számmal, köztük a Vieuxtemps bravuras és nehézségekkel tulhalmozott hegedűhangversenyével toldott meg, állított egybe, mely fokozatosan ejtette ámulatba a hallgatóságot. A Passacaglia a művész személyére egész uj volt a közönség előtt, gyors tempójával s technikai nehézségeivel más emberi halandó által játszható. Becskéi hangversenyének nagy kadenciája freneticus hatást idézett elő, mig Handel poétikus Largoában megmutatta Thomson, hogy róla nem helyesen mondják azt, hogy hidegen játszik, mert a kellő melegség és színezés is teljesen hatalmában van, ugy annyira, hogy a legmagassabb tőkélyre kifejldött technika nála csaknem mindent bátérbe szorít. Olyan arpeggiója, pizzikatója, és flageoleottjai kivüle csak alig néhány mesternek volt még a világon. A terz, oktav és decim menetei utánozhatlan gyorsasággal és tisztasággal kerülnek ki aczél vonója alól. A közönség minden egyes számot mondhatni visszafójtott lélegzettel hallgatott és egészen átengedte magát annak a babonás műlvezetnek, melyet csak a Thomsonjátéka tud nyújtani. A művészt a közönség elárasztotta a tetszés minden jelével, s mikor ráadásul Sarasate ocizány dalait eljátszta a tetszésaj egész orkászzerűen tört ki. Minden szakasz után ismételt kihívásokban adott

kifejezést a köönség az elragadtatásának. Az est folyamán a társulat tagjai a „Miniszterelnök bálja“ s a „Box és Kox“ című egyfelvételűs vigjátékokat adták elő. A c z k Aranka, Soli Helén, Vendrej, Janovics Jenő és Rózsahegyi élénk játékukkal állandó derűtségben tartották a közönséget.

— **Színházi hírek.** K. Gerő Lina asszony lesz a jövő héten színházunk vendége. A mi felejtethetetlen legkedvesebb művésznőnk 3-szor fog föllepni ezutal, eljátszván egyik új szerepét is, a — Garasos alispán — Bösikéjét, melyet ő kreált Budapesten. Másik két estén az — Aranyember — Noémijét és az Örök-törvényben Silvát játsza a művésznő, ki holnap érkezik Kolozsvárra.

K. Gerő Lina asszony mindhárom fellépését bérlet folyamán adja az igazgató. Holnap vasárnap két előadás lesz. D. u. Királyfogást, ezt a dallamos operettet adják a minapi szereposztással. Este Szentgyörgyi jubileumi ünnepélyének bevezetésül Csizmadia mint kísértet kerül színe, hogy a jubilans eljátsza azt a szerepet, melylyel 25 év előtt először lépett a kolozsvári színpadra.

Heti műsor: Hétfő: Aranyember. K. Gerő Lina fellépésével. Kedd: Garasos alispán. K. Gerő Lina fellépésével. Szerda: Örök törvény. K. Gerő Lina fellépésével.

Csütörtök: Peleskei notárius. Szentgyörgyi István kolozsvári működése 25 éves jubileuma.

Péntek: Ninis. Szombat: Fra Diavolo. Uj betanulással. 1-ször.

Vasárnap: Peleskei notárius.

Közönség köréből.*

Tegnap délelőtt 10 órakor, véletlenül egy rendkívül érdekes jelenetnek valék szemtanúja. A fent említett időben ugyanis Kolozsmonostoron a Goldfried-féle dohány-tőzsdében cigarettát vettem, midőn a dohány-tőzsdés neje, rimánkodása folytán betekintetem az italméresi helyiségbe, a hol 2 rendőrt, a 36. és 11. számukat láttam. Azonkívül két uri ember, állitott a „kolozsvári sz. k. város fogyasztási adó-bérlőség“ tulbuzóg megbizottai, oly méltóságteljesen foglaltak ott állást, hogy teljesen méltányolni tudtam, a rimánkodó asszony remegését. Annál is inkább, mivel egyike a „tulbuzóg megbizottaknak“ a zseéből a legnagyobb megtűközésre „Kolozsvár sz. kir. város“ tanácspecsétjét vette ki. Azt nem kutatom, hogy azon két uri ember hatósági tanuk fedezése mellett mit cselekedett? és hogy mennyiben sérelmesek ezek? Azt azonban kell, hogy megkérdejem, hogy milyen jogen került Kolozsvár sz. kir. város tanácspecsétje, ama két, illetve egyik uri ember birtokába?

Kolozsvár, 1897, febr. 20-án.

Stern Sándor.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

Országgyűlés.

Budapest, febr. 20. A képviselőház mai ülésén Láng Lajos elnökölt.

Molnár Antal jegyző felolvasta Kossuth Ferencz indítványát, melyre a szélső baloldalon viharos éljenzés tört ki.

Kossuth Ferencz indítványa a szabadságharcz 50 éves évfordulójának megünneplésére vonatkozik.

E tárgyalásra teljes számban megjelent a szélső baloldal.

A felolvasás után először az öreg Madarász József szóal fel:

Egyhangulag elfogadjuk az indítványt, dörögte a vén hazafi.

Kossuth ezután hozzáfogott indítványa megokolásához.

A mely nemzet ugymond, nem tiszteli múltját, nem érdemli meg jóvendőjét.

Csak tavaly ülte a magyar nemzet méltó kegyelettel a haza fennállásának 1000-ik évfordulóját, márczius 15. ét pedig évről évre megünnepli.

Az országgyűlésre hárul az a feladat, hogy a nemzet ez ünnepet törvénynyel szentesitse.

Az 1848-as törvények nem egy párt vívmánya és dicsősége, hanem az egész népé, az egész nemzete (Helyeslés) Ezen törvényeket királyi kéz, királyi eskü szentesítette; tehát senki sem mondhatja, hogy ők ennek megünneplésével közjogi alapokat támadnak.

Es ha a szabadságharcz megün-

*) E rovat alatti közleményekért a felelőség a beküldőt illeti. Szerk.

neplését összekötik az 1848-as törvények megünneplésével akkor ugyan azt teszik, a mit a korona cselekedett a midőn a honvédek nemzeti adományokat adott.

A kormányhoz nem volna méltó, ha az állam érzelmét külön akajja választani az állampolgárok érzelmeitől, márczius 15-ét már régen nemzeti ünnepé avatta.

A nemzeti érületet a kormány-nak kell szentesíteni.

Ajánlja indítványa elfogadását. Hoszas éljenzés a szélső baloldalon.

A zaj lecsillapultával Bánffy Dezső minisztereluök állott fel.

Köszöni, hogy Kossuth felismeri, hogy hazafiság tekintetében köztük különbség nincs.

A48-ik törvényhozás nemzeti vívmányainak jelnetőségét átérzik ők is.

Az akkori törvények szentesítésének dátuma 1848 ápril. 11. tehát évfordulója is akkor van.

Kegelettel adózik a nagy eseményeknek, melyek a 48-iki törvények szentesítését követték, de 50 év nem elég nagy idő arra, hogy nyugodt tárgyalossággal, a még elő tényezők serelme nélkül foglalkozhassunk azon események emlékével.

Az indítvány azon részéhez, mely azt célozza, hogy törvényt hozzanak az 50 év megünnepléséhez, hozzájárul, de mégsem kívánja napirendre tűzését (Hát ez mi.)

A kormány megteszi az előkészületeket erre és annak idején jelentést fog tenni a Háznak, a mely határozni fog.

Bánffy beszéde végén a jobboldal éljenzett, a szélsőbal zugott.

A függetlenségiek névszerinti szavazást kértek, melynek folyamán feltűnést keltett, hogy a jegyző Tisza István nevét így olvasta:

Gróf Tisza István.

Magyarázata, hogy a hivatalos lap mai száma hozza, hogy Tisza István grófságot kapott.

A néppárt és a nemzeti párt a kormányval szavazott.

Távol volt 256 képviselő, a kormány mellett szavazott 156, ellene 39.

Halálozás.

Budapest, febr. 19. József kir. herczeg kis-jenő uradalmának főfelügyelője Ulrich Antal az éjjel Budapesten szívezéltítésben meghalt. Az elhunyt tegnapelelt jött fel Budapestre Fábán László főispán, Vásárhelyi Béla és Végh Aurél jószágigazgató és Nachthebet Ödön uradalmi ügyész társaságában Aradról, hogy a kereskedelmi miniszteriumnál egy vizszabályozási ügyben eljárjon. A társaság tegnap még jókedvvel együtt ebédelt s azzal váltak el, hogy este ismrt találkoznak. Ulrich Antal azonban az estét nővérénél Bauer József dr., a kir. herczeg uradalmi orvosának nejénél töltötte. Vacsora közben rosszul lett, s csakhamar lefektették. Ulrich attól félt, hogy tüdőgyuladása esik, rövidre rá azonban szívezéltítés érte és minden gyors orvosi segély ellenére is kevés idő múlva meghalt. Halála széles körben nagy részvétet kelt. Az elhunyt java-korabeli férfi volt; körülbelöl 30 évig állt az uradalom élén.

Uj osztálytanácsos.

Budapest, febr. 19. Tóth Lajos dr. tá vállas- és közoktatásügyi miniszteriumhoz beoztolt egyetemi tanárt, legközelebb osztálytanácsosnak nevezik ki. Az uj osztálytanácsos az egyetemi ügyekkel foglalkozó osztály vezetését veszi át, mint a mely Leövey Sándor dr. nak közigazgatási bíróvá történt kinevezésével most főnök nélkül van.

Nagy lopás.

Berlin, febr. 19. Kedden este a Hohenzollern muzeumban nagy lopás történt, miután egy üveg-szekrényt és egy állványt feltörték. Mintegy 50 aranygyűrű, kendőtű és egyéb ékszerek továbbá serlegek, poharak stb. eltűntek.

Törökországból.

Konstantinápoly febr. 20. Az itteni nagy pénzintézetek vezetőit s a külföldi nagy bankok itteni képviselőit a pénzügyminiszter magához kéréte, hogy velök egy két millió forintnyi ideiglenes kölcsön megkötése ügyében értekezzenek. A kölcsönt a török hadsereg felszereléseinek költségére fogják fordítani. Félhivatalosan ugy hírsztelik ugyan, hogy a tárgyalásoknak

kedvező eredményök volt és hogy a porta nemsokára birtokába jut majd a kért összegeknek, e híreket azonban csak tarózkodással lehet fogadni.

Ausztria és Görögország.

Athén, febr. 20. A félhivatalos „Proia“ egy cikében, mely általános feltűnést kelt, kifejti, hogy György királyt bécsi látogatása idején az ottani illetékes körökben arra buzdították, hogy Krétában erélyes akciót kezdeményezzen, ha a helyzetét arra alkalmasnak találja. A görög kormány ezek után azon reménynek ad kifejezést, hogy az osztrák magyar monarchia nem fogja most Görögországot cserben hagyni.

Főszerkesztő: **BARTHA MIKLÓS.**
Felelős szerkesztő és lap tulajdonos: **MAGYARY MIHÁLY.**

NYILTTÉR. *)

Másolat. Uradalmi intéző tekintetes Deák Ferencz urnak Helyt.

Az intéző ur és Eczen János ur között fölmerült beosztásértési ügyben alólitak megbízásunkhoz mérten f. hó 12-én Eczen János ur lakásán megjelentünk s minthogy őt otthon nem találtuk, a körülményekhez képest ezimére irt zártlelvélben értesítettük, hogy az intéző ur — az általa csakugyan folyó hó 11-én elküvetett — sértésért lovagias elégtételt pretendált, s egyben fölhituk, hogy segédeit 24 óra alatt nekünk megnevezni szíveskedjék.

Erre Eczen János ur két nap múlva a szó szerint ide iktatott levéllel válaszolt:

Uzdi-Szent-Péter 14/II.
Ngos Farkas Kálmán és tkt. Eperjesi Lajos urnak Helyt.

Hivatkozva Önök által nálam hagyott levelekre, melyben „felszólítanak, hogy tkt. Deák Ferencz g. intéző urnak lovagias elégtételt adjak:

Értesíteni kívánom, hogy én erre okot adtam volna, mire sem én, sem akkor a házamnál levő vendégek nem emlékeznek; akkor is csak a törvény ítelése folytán teljesíthetem felszólításukat.

Eczen János s. k. Miután Eczen János ur a lovagias alapotokkal ilyen fogalomzavarban van, de még nagyon törvényes is, részünkről nem tartjuk lehetőnek azt, hogy ezen ügy ilyen téren elintézhető legyen, illetve lehessen. Azért további megbízatásunkról ezennel lemondunk. Talán a dolog más módon lenne folytatandó.

Uzdi-Szent-Péter, 1896 febr. 17.

Farkas Kálmán s. k. Eperjesi Lajos s. k.

A fentirtakhoz részünkről csak azt kívánom csatolni, hogy Eczen János urral egyszer s mindenkorra végeztem, s a nagy közönség bírálatára bízom, mint érdeml az olyan személy, ki piszkolódni, hazudozni rágalmazni tud, s midőn ezekért helyt kell állani, gyáva módon megfutamodik.

Deák Ferencz urad. intéző.

TAVASZI TÁNCZIDÉNY.

Van szerencsém a n. 6. közönséggel tudatni; miszerint f. évi márczius hó 1-én magán-házaknál alakult coloneokkal és intézetekben a tanítást megkezdem.

Tanidény 2 hónap. Tandij havonként 5 frt. Jelentkezni lehet CSIKY MIHÁLY ur főtéri üzletében. Ha hivatni kegyeskedik a pontos lakcímet ott hagyatni kérem.

Lakásom: Nagymalom-utca 7. szám. Mély tisztelettel

Major József okleveles tánczmester.

(1—2) **A VÁROSI BÁLRA** (márczius 6.)

Jelmezek, Dominok, Álarczok

előjegyezhetők e hó 25-ig

FOGEL ANTAL divat-üzletében

Kolozsvár, főtér 12.

Hirdetmény.

Bátorkodom az előkelő családokat arról értesíteni, hogy márcz. 8-án Kolozsvárra érkezem, és 10-én a működésemet megkezdem, kérem a coloine összeállításával megkezdni, hogy az oktatás semmi akadályt ne szenvedjen.

Előjegyzések febr. 28-ig budapesti lakásába küldendők.

Hódoló tisztelettel Ziegler József táncztanító.

Lakás: Andrássy-ut 25. sz. II. em. 13. 4—*

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhirrre teszi alólirt igazgatóság, hogy a kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank zálogosztályánál elzálogosított és az 1896. évi május hó végéig lejárt és még ki nem váltott tárgyak az árverés kezdete előtt még kiváltani, a már eladott tárgyakból a bejött többlet őt illeti.

folyó évi márczius hó 15-én.

A II. osztályu tárgyak, u. m: arany-, ezüstneműk, ékszerek stb. árverése lesz

folyó évi márczius hó 22-én.

Az árverések az intézet helyiségében mindig délután 3 órakor kezdődnek.

A zálogtárgy tulajdonosa fel van jogosítva az eladásra kitett tárgyat az árverés kezdete előtt még kiváltani, a már eladott tárgyakból a bejött többlet őt illeti.

A vevő tartozik a vételárat rögtön lefizetni és a tárgyat elvitetni.

Kolozsvárt, 1897. évi február hó 20-án.

159. (1—1) **Takarékpénztár és Hitelbank igazgatósága.**

Sz. 1945—1896. 155. (1—1)

Arverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen közhirrre teszi, hogy a sz.-udvari helyi kir. járásbíró 1896. évi 739. számú végzése következtében Nagy Miklós javára Sebesi Géza ellen 26 frt és jár. erejéig 1896. évi márczius hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján fel foglalt és 1866 fitra becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró 22758—1896 számú végzése folytán 26 frt tőke követelés és eddig összesen 21 frt 19 krban bíróság már megállapított költségek erejéig, Kolozsvárt, alperes lakásán leendő eszköz- lésére 1897. évi február hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi február hó 9. napján.

P A P J E N Ő,
bírói végrehajtó.

Főtér, Plebánia szeglet-épület.

Nagy csódtömeg eladás!

Alólirt felkérem a t. nagyközönség figyelmét, hogy a

Rác Lajos csódtömegét megvettem

és azt feltűnő olesón, sőt a beszerzési áron aluli árban is árusítom el, miről szíves meggyőződést kérve

a tulajdonos.

150. (2—10)

Főtér, Plebánia szeglet-épület.

Magas, törlesztéses kölcsön

házak és birtokokra

RITTER ÉS TÁRSA

hatóságilag engedélyezett tőzsdéi és kereskedelmi bizományi üzlet,
Budapest, VII., Csömöri-út 30. sz.

Pénz váltókra,

házak, birtokokra és gyárakra 70%—90%-ig
a teljes becsértékig.

Elfogadjunk Convertálásokat 1000—500,000-ig, u. m: amortizációk, kölcsönök 4%, százalékos évenkénti tőkekamattal együtti törlesztésre.

Örököség, hagyományok és hasonlóságokra gyorsan eszköz- lünk kölcsönöket és vételket, valamint katonai házassági óvadé- kokat és hibbizományokra kölcsönöket szerzünk.

Házakat, háztelkeket, birtokokat, nyaralókat eladunk és cserélünk. 109. (3—4)

A Borszéki borviz „a savanyuvizek királya!”

A „BORSZÉKI BORVIZ” a savanyuvizek királya!

Szerencsés vegyi összetételénél fogva méltán a „föld gyöngye.”

— Legkitűnőbbnek elismert élvezeti és gyógyvíz! —

Magára borral és szörpökkel felséges ital.

Gyomor-, húgyszervi bajban, vérszegénységben stb. szen- vedők nélkülözhetlen gyógyitala.

Minden körbe bevezetve, hol az egészségre sokat adnak, s min- den családnál otthonos, hol a szépen fejlődő piros-pozsgás gyermeke- ket szeretik.

Szállítva tengereken tul, őseréje teljében, forgalomba hozva az egész földgömbön.

Kicsinyben, nagyban megrendelhető:

Igazgatóságtól Borszék.

(A „Lázár és Verzár” brassói céggel fennállott kizárólagos el- árusítási szerződés kölcsönösen megszüntetve!)

Minden felvilágosítást fürdőre, borviz-üzletre nézve kés- séggel megad, árjegyzéket, megrendelést kiszolgáltató: a fürdő- és üzlet igazgatósága Borszék.

Posta, távirat helyben.

133. (2—4)

Megrendelhető: **Igazgatóság Borszék.**

Pályázat.

Alólirt vállalat ezennel közhirrre teszi, hogy a Kisküküllő- menti h. é. vasút építése alkalmával a folyó és jövő építési idő- szak alatt az ezen vállalat által barakkokban való élelmezés és italmérésnek kezelősége, valamint mellék-árucekknek elárúsítása megfelelő kezelőkkel leendő betöltésére pályázatot hirdet.

Melyekre vonatkozó ajánlatok **folyó évi márczius hó 10-éig** az alólirt központi irodában elfogadtatnak.

Kisküküllő-menti vasút élelmezési vállalat.

158. (1—3)

Pekri Horváth Mendel

(Dieső-Szt.-Mártonban.)

Sz. 29—1897.

156. (1—1)

Arverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-czik 102. §-a értelmében hivatalból ezennel közhirrre teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbíró 1894. évi 5062. számú végzése következtében Pap Imre ügyvéd által képviselt az „Economul” hitelintézet javára Dávid János bruzer és társa ellen 250 forint és járul. erejéig 1896. évi szeptember hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján fel foglalt és 730 forintba becsült szarvasmarhák álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró 15687—896. számú végzése folytán 250 frt tőke követelés, ennek 1893. évi szeptember hó 1. nap- jától járó 8% kamatai és eddig összesen 19 frt 53 krban bíróság már megál- lapított költségek erejéig, Solyomkón, adósok lakásán leendő eszközlésére 1897. évi február hó 27-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kolozsvárt, 1897. évi február hó 7. napján.

PIGER JÁNOS,
kir. bir. végrehajtó.

„NEW-YORKI GERMÁNIA” ELETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

(Alapítva 1860-ban.)

Európai vezérigazgatóság: Berlinben Leipzigerplatz 12.

Magyarországi vezérképviselet

Budapest, VIII., József-körút 7. szám.

Erdélyrészi fiók:

Kolozsvár, Belközép-utca 2. szám. (Telefon: 214. szám.)

Megtámadhatlan kötvények. — Háborn biztosítás díjfelemlés nélkül. — Legolcsóbb díjtételek.

Osztalék részesülés 2 évi fennállás után.

Ezenként csökkenő díjak.

Eredeti végleges kötvények 6 nap alatt kézbesíttetnek.

Érvényben levő biztosítás 1895. év végén **355 millió korona.**
Biztosítási tartalék alap 1895. év végén **108 millió korona.**

Referenciákat ad: a „Pesti Magyar Kereske- delmi Bank.” 105. (5—6)

Mezőgazdasági bank

takarékpénztár részvénytársaság

Kolozsvár (Jókai-utca 3. sz., emelet.)

Betétek után naptól napig

5% kamatot

fizet, s a tőke-kamat adót is az intézet sa- játjából fedezi.

Minden a bank és takarékpénztári ügyletekre vonat- kozó felvilágosítással szívesen szolgál:

700. (23—25)

az igazgatóság.

Vendéglő kiadás.

A maros-ujvári ev. ref. egyház a Mikó-utcában lévő 4 szobás újonnan épített, külön konyha és szobával ellátott, 1200 veder bor kelendőseget s ennek megfelelő sör-, pálinka- és étel- fogyasztást feltűntető **vendéglőjét** 1897. évi ápril hó 24-től 6 egymásután következő évre bérbe adja.

Nyilvános árverés napja **folyó évi márczius hó 12-ike d. u. 3 órakor** a lelkeszi lak hivatalos helyiségében.

Ha kivévő az egyház borát árulja: kikiáltási ár 500 frt, ha pedig saját borát: 700 frt. — Tíz százalék bántpénz bántpénz előre leteendő. — Írásbeli zárt ajánlat is elfogadtatik az irt napig.

A szerződés a lelkeszi hivatalnál megtekinthető. Megjegyez- zük, hogy a piac 1898-tól kezdve a vendéglő közvetlen közelé- ben lesz.

Az ev. ref. egyház gondnoksága nevében:

M.-Ujvár, 1897. évi február hó 11-én.

Jancsó Lajos,
ev. ref. lelkesz.

134. (3—3)

Közgyűlési meghívó.

A kolozsvári

Sz.-Györgyhegyi téglagyár részvénytársaság

1897. márczius hó 8-án d. u. 3 órakor

a Mezőgazdasági bank és takarékpénztár helyiségében (Kolozsvár, Jókai-utca 3. sz., emelet)

rendes közgyűlést

tart,

melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

- 1.) Az igazgatóság jelentése.
- 2.) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 3.) A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a fel- mentvény megadása felett határozat hozatal.
- 4.) Két igazgatósági tag megválasztása.
- 5.) Indítványok.

Figyelmeztetés. Tisztelettel felkérjük a részvényeseket, kik a köz- gyűlésen részt venni s jogaikat érvényesíteni óhajtják, az alapszabály 9. §-a értelmében részvényeiket márczius hó 5-ig besorolják a „Kolozsvári takarékpénztár és hitelbank részvénytársaság” vagy a „Mezőgazdasági bank és takarékpénztár részvénytársaság” pénztáránál a hivatalos órák alatt letétbe helyezni szíveskedjenek. 154. (1—2)

„Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank részvénytársaság”

II-ik évi rendes közgyűlést

1897. márczius hó 7-én délelőtti 11 órakor

fogja

Kolozsvárt az intézet helyiségében, főtér 7. sz. (saját ház)

megtartani.

151. (3—3)

TÁRGYSOROZAT:

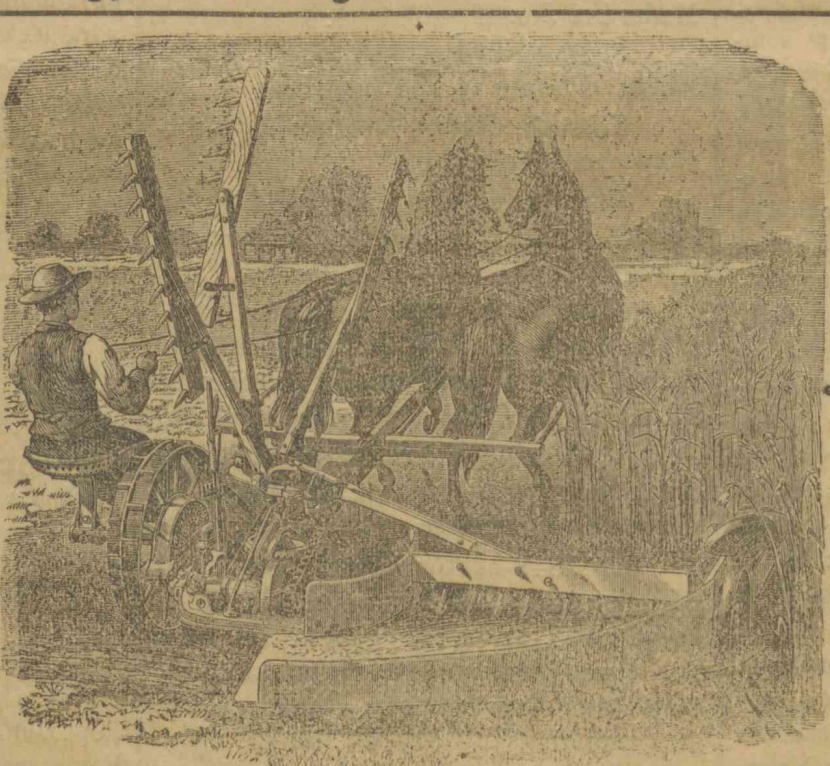
- 1.) Jelentése az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak az 1896-ik évi üzlet eredményéről.
- 2.) Határozat hozatal a mérleg megállapítása és a tiszta jövedelem felosztása iránt
- 3.) Három igazgatósági tag (alapszabály 19-ik §.) megvá- lasztása.

Ezen közgyűlésre a t. cz. részvényesek azon figyelme- ztetéssel hivatnak meg, hogy alapszabályok 10. §-a értelmében, csak oly részvényes gyakorolhatja, akár saját személyében, akár meghatal- mazott által, szavazati jogát, kinek részvénye a közgyűlést megelőző nap d. u. 5 órájáig az intézet pénztáránál Kolozsvárt, a Pesti hazai első takarékpénztár egyesületnél, vagy a Hazai bank részvénytársaságnál Budapesten még le nem járt szelvényeivel együtt letétetett.

Kolozsvár, 1897. évi február hó 14-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. szám.

Adriance, Platt & Co. newyorki gépgyáros

kizárólagos képviselőse

FÜKASZÁLÓ, MAROKRAKÓ ARATÓ,

KÉVEKÖTŐ ARATÓ GÉPEIRE.

Olesó, egyszerű és tartós aratógépek.

Az eredeti francia

Vermorel ECLAIR

Peronospora permetező ára darabonként
21 frt csomagolással.

Az előre látható tömeges tavaszi megrendelésekből kifolyólag — késések elkerülése czéljából — kérjük a megrende- léseket előjegyzés végett mielőbb hozzánk juttatni.

132. (2—50)

Havonként kétszer megjelenő üzleti értesítőnket kívánatra bérmentve megküldjük.